सुखदुःखयोःसमां ॥ अस्यैवविवरणंसमानसुखदुःखिनीं॥ नेतुं वनमितिशेषः ॥२०॥ नचेच्छसि नैवेच्छसीत्यर्थः॥२१॥ अननुमतौ हेतुर्विजनत्वं श्वश्रूप्रभृतिरक्षकजनरहितत्वं ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा अननुमतिबोधकवाक्यमुक्त्वा स्नापयंतीवेत्युक्त्या तस्याअपि वास्तवदुःखाभावोध्वनितः॥ रामवाक्यस्य नाट्यतयाज्ञानात् ॥ २३ ॥ सांत्वयन् सांत्ववाक्यान्युवाचेत्यर्थः ॥ २४ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वा०अयो०एकोनत्रिंशःसर्गः ॥ २९॥ ॥७॥ ॥७॥ वनवासनिमित्तार्थं वन

भक्तांपतिव्रतांदीनांमांसमांसुखदुःखयोः ॥ नेतुमर्हसिकाकुत्स्थसमानसुखदुःखिनीं॥ २० ॥ यदिमांदुःखितामेवंवनंनेतुंनचेच्छसि॥ विषमग्निंजलंवाहमास्थास्येमृत्युकारणात्॥ २१ ॥ एवंबहुविधंतंसायाचंतंगमनंप्रति॥ नानुमेनेमहाबाहुस्तांनेतुंविजनंवनं ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वातुसाचिंतांमैथिलीसमुपागता॥ स्नापयंतीवगामुष्णैरश्रुभिर्नयनच्युतैः॥ २३ ॥ चिंतयंतींतदानांतुनिवर्तयितुमात्मवान्॥ क्रोधाविष्टांतुवैदेहींकाकुत्स्थोबहुसांत्वयन्॥ २४ ॥ इत्यार्षेश्रीरामा०वा०आ०अयो०एकोनत्रिंशःसर्गः॥ २९॥ ॥७॥

सांत्व्यमानातुरामेणमैथिलीजनकात्मजा॥ वनवासनिमित्तार्थंभर्तारमिदमब्रवीत्॥ १ ॥ सातमुत्तमसंविग्नासीताविपुलवक्षसं॥ प्रणयाच्चाभिमानाच्चपरिचिक्षेपराघवं॥ २ ॥ किंत्वाऽमन्यतवैदेहःपितामेमिथिलाधिपः॥ रामजामातरंप्राप्यस्त्रियंपुरुषविग्रहं॥ ३ ॥ अनृतंबतलोकोयमज्ञानाद्यदिवक्ष्यति॥ तेजोनास्तिपरंरामेतपतीवदिवाकरे॥ ४ ॥ वासनिमित्तानुमतिसिद्ध्यर्थं ॥ १ ॥ उत्तमसंविग्ना अतिभीता सैवप्रणयात्स्नेहात् अभिमानोत्यंतमिष्टत्वेनरहसिकोपप्रीत्याद्विप्रयुक्तसकलवचनार्हइत्येवंरूपः परिचिक्षेप सोपहासवचनमुक्तवती ॥ २ ॥ पुरुषविग्रहं आकारेणपुरुषं क्रिययातुस्त्रियमेव त्वांजामातरंप्राप्य मेपिता किममन्यत तवतत्त्वंनज्ञातवानित्यर्थः ॥ यदिजानीयात् मांतुभ्यं नप्रयच्छेदितिशेषः ॥ ३॥ यदिमांविहाय भवान्वनगमनभारंवक्ष्यति प्राप्स्यति वहप्रापणेऽस्यरूपं॥तदायदिदंलोकोवदति रामेयत्तेजस्तत्तपतिदिवाकरेनास्तीवेति तदज्ञानादिवगदितमनृतंभविष्यतीतिशेषः ॥ बतेतिखेदे खेदातिशयव्यंजकतयाच न्यूनपदत्वादिनदोषः ॥ ४ ॥